

LA CULPA

És un sentiment estèril i paralitzant,
és com un drac amb ulls de foc
que ens impedeix veure les coses amb claredat.

Lucía Ruiz

“La culpa és meva..., la culpa és teva...

Quines ximberies!... Per a què serveix la culpa?

Per fer-nos sentir malament? Per fer sentir malament els altres?

O per treure'ns de sobre el pes de la responsabilitat dels nostres actes?"

Sabrina Fernández

És aquell sentiment que et colpeja una vegada i una altra,
una càrrega feixuga de la qual cal desprendre's amb agilitat.

Compartida, se'ns fa un xic més lleugera.

Silvia Rodríguez

És un sentiment dolorós,

fruit del traspàs de tota ètica, personal o amorosa,

sobretot si en aquest camí has deixat ferit algú, perquè

és allò que la nostra consciència no pot disfressar.

Rebutjada un cop i un altre, culpa nostra, tu tan sols vols

que l'humà sigui més tolerant i pugui viure en pau.

Gloria Arias

Andrea Contreras

Si la culpa fos un objecte,

seria com unes cadenes fetes per un mateix,

que ens lliguen a una situació

de la qual ens sentim responsables

i no ens permet caminar.

Trencar-les és decisió de cadascú:

actuar i esmenar la situació o seguir encadenat. Patricia Doncel

Culpa, et presentes amb dues cares:

com a llenya carregada de records

que t'encadenen al passat

i com a aprenentatge dels propis errors... Carme Garcia

“Què he fet? He traspasat la línia, em trobo malament,

un sentiment punyent, negre com la nit,

em rosega per dins i em tortura,

me n'he d'alliberar, he de reconèixer el mal,

demanar perdó i així poder descansar.” M. Carme Martínez

Ho veieu? La culpa és

la veu interna de la nostra consciència,

per no haver dit o fet

el que requeria el moment.

La culpa et despertarà a mitjanit,

no deixis que t'arruïni els somnis,

lluita, no permetis que t'empaiti, lluita, sigues valenta!

Has de ser lliure, viu!.. Però viu sense culpa

Cristina Alcalá

per aquesta vella herència en femení

que paralitza i ofega, que no et deixa decidir

ni amb llibertat ni amb consciència.

Culpa de ser i de no ser mare, sola, prima o grassa.

Culpa de ser i de no ser bruixa o verge, lliure, forta.

Laura Cussó

La culpa és de la Raó,

que distorsiona la realitat

amb petits fragments del passat

i ennuvola tots els sentiments necessaris

per aconseguir la felicitat,

en un present incoherent
i en un futur ple d'obstacles,
desitjos, decisions, respostes mal donades...

Mati Pérez

Massa tard per anar enrere, perquè
la culpa és de qui veu culpa en algú,
en comptes de pensar que, potser,
hi ha dues maneres d'entendre una mateixa cosa.

Encarni Aguilar

Raquel Arroyo

La culpa és de com vivim, no ens adonem que la vida passa...

La culpa de tot, la culpa de res, no busquem culpables,
posem-hi solucions!

La culpa serà de qui no s'emocioni en veure:

Un Arc de Sant Martí ple de colors,

un llaç groc de pensament lliure,

un nas vermell de pallasso,

una mar blava de serenor,

una vall verda d'esperança,

un músic que escriu una cançó compromesa...

Marcel Parera

Merche Pablos

La culpa és dels ulls
que no ens deixen veure tot el que ens envolta.

La culpa és de les mans

que no premen fort i deixen escapar la vida.

La culpa és de la boca

que només crida i no escolta res.

La culpa és del cor

que no deixa de bategar

per un ésser que no l'estima.

Però JO, no en tinc la culpa!

Cristina Alcaraz

15 poetesses i un poeta

Sant Jordi 2018

